

Шуменска поща

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕННОСТ
УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ

Редакция и администрация
Пл. „Царь Борисъ“, тел. 140

ИЗЛИЗА:

СРЪДА и СЖБОТА

ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ

ОБЯВЛЕНИЯ:

ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. КВ. СМ.

Истинско родолюбие

Най-много употребяваната и най-нечастната въ сжщото време дума въ речника на човѣка е думата „родолюбие“. Въ всички свои производни, тя еднакво подчертава единъ ясенъ, конкретенъ свой смисълъ: обичъ къмъ народа, земята; борба за благополучието на родината.

На пръвъ погледъ така, или по-право,—така трѣбва да бъде, обаче, дали въ безогледното ѝ употребление тамъ където бива и небива, което трѣбва и не трѣбва не се крие красивата външностъ на фалша,—кухъ и безразсуденъ, неискреността и стремежа за изпъкване предъ обществото, като наредъ съ това се тай и примамната надеждица за лично за лично благополучие, по-топло и сигурно мѣстице нѣкъде въ живота, по-гълъстичкъ кокалъ на нѣкоя трапеза?..

Тия въпроси заставатъ на пръвъ планъ, защото отъ голѣмо значение е факта, че *родолюбци има много и премного, а не може да се видятъ никъде дѣла на родолюбие.*

Много прости примѣри ако бждатъ извикани на помощъ, за свидетели, ще покажатъ, че родолюбитѣ сж неизмѣримо по-многобройни, отколкото ония, които сж почувствували тѣхната родолюбива помощъ, тѣхното насърчение въ дѣлата имъ, въ името на живота, на справедливостта, на народното благополучие.

А това идва да покаже, че всички които сж крѣщели и натрапвали на обществото своето родолюбие сж тѣсногържди измамници, хора съ доленъ менталитетъ и безчестни.

Да се опредѣли думата „Родолюбие“ не е много мжно. Самата тя изразява своя конкретенъ смисълъ. Обаче съ тая благородна и високо хуманна дума се така жестоко спекулира, че човѣкъ само съ недовѣрие може да слуша произношението ѝ. Защото не малко разпалени патриоти размахали широко рѣде се пнѣятъ и крѣщатъ: „обичъ къмъ земята, народа, родината—ето родолюбието! Да се боримъ за народа!“

Но какво по-точно искатъ да кажатъ тѣ съ това?
„Обичъ къмъ народа! Да се боримъ за народа!“

Какъ ще обичае народа?—Потѣнали въ излишества, осигурени чрезъ тлѣсти банковъ вноски?... Отъ висотата на разни високи постове ли ще се боримъ за народа, за този сжщия народъ, по силата на едни безчовѣчни обществени закони, който съ пепосиленъ трудъ, въ духовна и физическа беднота, жадуващъ слънце и просторъ, справедливостъ и красота, а не видялъ нито едното, нито другото, ще трѣбва да създава необходимитѣ условия за благоденствието на нѣкои?—И производството на когото не бива да му служи да уреди живота си, да догони културата и прогреса и да се почувства, че действително се намира подъ слънцето?..

Истинското родолюбие вирѣе съвсемъ на друго мѣсто и има другъ ликъ—истинския свой ликъ.

Селянинътъ! Оня простъ и чистосърдеченъ представителъ на нашия народъ. Релянинътъ, наведенъ надъ ралото, понесенъ следъ стадата изъ полета и гори—хѣ, тамъ: нагоре, надолу, налѣво, на дѣсно, тамъ, където е хлѣбородната земя на майката родина.

Родолюбието съвсемъ не е опредѣлено и отъ про- словутия изразъ: „За народа!“

А какво за народа?

! ? ! . . .

А пжтищата „за народа“ сж много добре посочени отъ нуждитѣ които има народътъ. *Взрете се по-добре въ неговитѣ болки, страдания, копнежи и мечти. Тѣ ще ви откриятъ оня хаосъ отъ социални противоречия, за премахването на които е нужно едно друго, истинско родолюбие,—далечно и много по-далечно отъ това, което се проповѣдва официално.*

За такова истинско родолюбие жадува цѣлокупниятъ български народъ!

К. Зидаровъ

платетъ си

абонамента

КАКВО СТАВА ПО СВѢТА

11 ноемврий 1939 год.

Презъ последната седмица международнитѣ събития се развива така:

Въ Съветска Русия се чествува най-тържественно 22—годишнината на руската социалистическа революция,

Италия, отъ духа на множеството речи, които се държаха въ честъ на годишнината, вади заключение, че и Съветска Русия е една отъ подпалвачицѣ на войната. Това създава особено положение между дветѣ страни, тъй като отъ своя страна Съв. Русия обвинява Италия въ явенъ империализъмъ въ политиката си на Балкана.

Холандската кралица Вилхелмина и Белгийскиятъ кралъ Леополдъ отправиха апелъ къмъ свѣта за миръ. Дания, Швеция и Норвегия сж изпратили телеграми, въ които заявяватъ, че се присъединяватъ къмъ усилията имъ за спасение на мира.

Хитлеръ държа едновременно речъ въ Мюнхенъ, десетъ минути следъ свършването на която стана атентатъ. Благодарение на тия десетъ минути, презъ времето на които той се билъ отправилъ за гарата, за да се върне въ Берлинъ, живота му бива спасенъ.

Отъ името на нашето правителство въ германската легация въ София сж изказани съражденията на българския народъ за щастливото избавление на Хитлеръ.

Редакционни. Нашия сътрудникъ г. П. Рибаровъ продължава да обхожда нашитѣ многобройни абонати. Особено гърдечно той е билъ приетъ въ ср. Провадия и околията.

Умоляваме г. Рибаровъ незабавно да се върне, за да мине въ друга околия.

Подъ нашия погледъ ИЗВРАТЕНИ ТЕНДЕНЦИИ

Расизма на практика

Третирайки въпроситѣ отъ жизнено значение, науката се явява като единъ могъщъ инструментъ на общественото развитие. Ние знаемъ нейното огромно значение въ живота. Виждаме какъвъ вѣренъ спътникъ е тя на все-странния човѣшки прогресъ. И отъ нейнитѣ неизчерпаеми извори на знание, ние се стремимъ да уталожимъ нашия духовенъ гладъ съ тенденциитѣ ѝ. Но често отъ нейни позиции може да се види, какъ задъ нея сѣдятъ интереситѣ и парливитѣ эгоистични домогвания на „нѣкои“, които я използватъ само за да извлечатъ по-вече блага за себе си, държейки въ духовенъ мракъ тия, на които е лѣгнала тежката грижа да създаватъ и строятъ живота. Въ тоя случай, естествено, науката е антисоциална и просто упадѣчна, съ извратени тенденции, нѣма-

щи нищо общо съ целитѣ на нормалния животъ.

Вмѣкнали се единъ пжтъ въ човѣшкитѣ отношения и насаждани ревностно: съ строги закони и тероръ, тия тенденции вече се налагатъ на въгледитѣ на личността. И тая личностъ въ отношението си къмъ хората, не носи едно грозно бреме на упадѣчни схващания за нѣщата и човѣка.

Расиститѣ се биятъ по гърдитѣ, че тѣ сж „висша“ раса, че въ пжтя на историческото развитие хората се раздѣлятъ на „висши“ и „нисши“.

Висшитѣ сж солта на земята и на тѣхъ е дадено расовото право да живѣятъ... на гърба на нисшитѣ.

Като тъй, нисшитѣ нѣматъ право на радостта отъ живота и цивилизацията.

Тѣ, безъ това, „по закона на природата“, сж създадени вече единъ пжтъ да бждатъ „нисши“, т. е. роби и нѣма какво да търсятъ своето мѣсто въ истинския животъ.

Ясно е, че такива тенденции нѣматъ мѣсто между човѣцитѣ, че тѣ спиратъ напредѣка, културата, волята на личността за нейното освобождение.

Наука съ такава тенденция е умѣло заблуждение, задъ което нѣпремѣнно ще трѣбва да се търси стремежа на известни срѣди, да спиратъ холъ на историята.

Обаче животътъ въ днешно време е толкова динамиченъ и подвиженъ, хората отъ всички краища на земното кълбо вече се познаватъ, иматъ връзки, търсятъ се по свои частни дѣла, замислятъ въ далечни държави, въ Америка, Япония, Китай, Индия, Африка и навсѣкжде, където има хора.

И виждаме, че на практика расизма е невъзможенъ и при първото потупване на влюбенитѣ сърца той става на пухъ и прахъ.—Бѣлата може да обича черенъ бѣлиятъ може да обича жълтъ,—тука расовитѣ различия нѣматъ нищо общо съ закона на сърдцето и природата.

КОСТЕРЪ

Културенъ напредѣкъ въ Провадия

Въ добро уреденото и кокетно градче Провадия сѣ чувствува единъ интензивенъ животъ по отношение на нейнитѣ културни прояви. Тукъ между общия културенъ подемъ изразенъ въ сказки театъръ и други културни прояви, е създадена подъ вещото ръководство учителя Ал. Топаловъ просвѣтна кооперативна взаимоспомагателна каса, която ще отпуща аванси и заеми на всички членове въ тоя съюзъ. Настоятелството на дружеството работи усилено и записва нови членове.

Р.

припаси както своитѣ съграждани, тъй сжщо и въ Ромѣния.

Забравенъ е сжщо, Василь Д. Стояновъ. Последниятъ, знае се е билъ врѣстникъ и нераздѣленъ другаръ на Василь Друмевъ. Дватамата приятели сж били членове на първия книжовнонаученъ комитетъ въ Браила—1869 год. Споменатото д-во презъ 1911 год. се преименува Българска академия на наукитѣ. Василь Д. Стояновъ е отъ Жеравна, но духовно той е израствалъ въ Шуменъ. Той е взелъ участие въ първото театрално представление въ България което се дава въ Шуменъ презъ 1856 год. и ни е оставилъ най-пълни сведения за началото на българския театъръ*) Защо, напимѣръ, вмѣсто Барешница, Брезникъ, Врабча, Трънъ, Дебъръ, Тетеве, Гостиваръ, Кичево, Смиленъ, Клисара, Витъ, Ломъ, К. Стоиловъ, Т. Тодоровъ, Гор. Джбникъ, Бродъ и много подобни да не фигуриратъ като: Боянъ Пеневъ, Свобода, Родина, Красота, лжчезарна и много други изазвания съ по-голѣмо съдържание и по хубаво звучащи.

* По-подробни сведения за Василь Д. Стояновъ и началото на българския театъръ чети бр. 247 на вестника отъ т. година.

М. ПЕНКОВЪ

ПАРИЖЪ

ЮРДАНЪ ХРИСТОВЪ

Шивашкото ателие „ПАРИЖЪ“

съобщава на клиентитѣ си и на всички интересувачи се, че се установи на ул. „Славянска“ до маг. на Харитовъ.

По този случай приема поръчки съ намалени цени

Използвайте случая!

ПАРИНЪ

ПАРИНЪ

и пакъ ПАРИЖЪ

№
6

Пъсень за малкия шоколадопродавачъ

Конст. Костовъ.

○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○

цигулка“!

„И така, отъ всички оскърбени,

КНИЖНИНА

ПОЩА

ВАСИЛЬ ПАУНОВ

стиховетъ си можете
мете сведения направо
редакцията — всѣка сръ
сѣбота, вечерята.

Черниятъ проходъ

(продължение отъ бр. 278)

хана? Нѣкой отъ двамата...

Тъ знаеха, че на биваше да
изваждатъ запалка че и най-
малкото движение на ръцетъ
означаваше борба и смъртъ. Но
нѣкой се реши пръвъ. Писеръ
ли, който защитаваше Француз-
ката република и въ чийто за-
денъ джобъ имаше кремъкъ съ-
дълъгъ шнуръ, или Петеръ,
който имаше кибритъ и се сра-
жаваше за Германската империя?
Нѣкой отъ двамата

Тъ се скопчиха и започнаха да се душатъ единъ другъ.

Лулата падна и затъна въ
глината. Тъ се душеха и биеха
единъ другъ, душиха се дълго,
мълчешката и, плъзгайки се по
земята, облепваха се съ купове
глина. После, тъй като никой не
можеше да надвие, тѣ забиха
закби въ косматитѣ бузи, въ
жилеститѣ шии, издаващи родъ

на и позната миризма, разбърквайки жълтата глина със лепкава кафява кръв... И отново утихнаха, отново лежеха мирно единъ до другъ, само че безъ дулата, мъртви, на мървата ниция земя.

Въ двата щабъ вписаха въ списъциѣтъ за безследно изчезнали личнитѣ и сходни имена на двамата войници, а когато отново настѣпи нощъ, поплъзѣха по земята, наречена ничия, нови хора, за да направятъ това, което не можаха да направятъ ни Пьеръ, ни Петеръ, — защото въ тая година бѣше война.

Въ слото на Провансъ мургаватата Жана посилваше състра лозитѣ, плачеше за Пиеръ, и оплаквайки го пусна въ дома си другъ мъжъ—Полъ, защото все нѣкой трѣбваше да подрѣзва лозитѣ и да стиска нейнитѣ гърди, твърди като гроздове презъ плодородна година. И много далеко отъ нея, но все

пакъ по-близко, отколкото звезда отъ звезда, въ селцето на Померания, плачеше бѣлата Иохана, слагаше храна на стелнитѣ крави и тъй като кравитѣ искаха много грижи, а нейното тѣло, бѣло като млѣко, не можеше да живѣе безъ милувки, въ нифлика се яви новъ мъжъ, на име Паулъ. Когато узнаха, че мъжетѣ имъ сѣзъ изпушили последната лула, дветѣ жени скърбѣха, а после отново се радваха съ чужди мъже, защото въ тази година, както и въ другитѣ години, бѣше—животътъ.

През април 1917 год. ничията земя миришеше на калъ и кръв, престана да бжде ничия. През топлия есененъ день, върху нея умрѣха твърде много хора отъ разни страни, и жълтата глина, разбъркана съ кръвъ, стана нѣчия собствена, законна земя. За първи пътъ по окопа, нареченъ „Котешкия коридоръ“, хората, които пора-

но пълзѣха по коремъ, хъ спокойно, безъ даже веждатъ глава. На завождето се свършваше "Коридоръ" и се разклонява надѣсно и налѣво въ други пи, неносещи название, дѣха два скелета, прегъ се единъ другъ, като шлюбвници, заварени отъ тѣта, пропѣлзѣли неочакътайно отдалечъ. Редомъ тѣхъ се търкаляше малка

Ето тя е предъ мене,
та войнишка лула, заца-
глина и кръвь лулата.
стана презъ войната "Ду-
мира". Въ нея още сиве
— следа отъ два живота.

И какъ да направимъ
везни, за да претеглимъ
на човъшкото зърно, какъ
хвърлимъ на едната чаша
ляди, хиляди години, а на
другата толкова, колкото мо-
же да гори сжщата тази малка
нишка кула.

Забелжителни филми „ЦИРКЪ“

Това е заглавието на последния съветски филм, прожектиран с голъми посъщения на екрана на Народ. Чит. Кино. Появяването на такива филми е твърде рѣдко културно събитие, което се изчкава с голъм интересъ. Защото новитѣ образи и идеи се явяватъ като едно освѣжителна струя въ живота на всички които жадуватъ красота, истина и оптимизъмъ.

Постиженията на съветския филмъ сж ненадминати. Това е, защото въ тѣхъ сж вложени изкренитѣ усилия на артисти и режисьори да служатъ на изкуството и на живота преди всичко. Малко сж филмитѣ, идещи отъ западъ, които може да бждатъ похвалени съ едно такова хармонично съединение на игра, постановка и съдържание. Филмътъ „Циркъ“ е едно могъщо доказателство, че хората въ своитѣ отношения сж равноправни единъ предъ другъ дори и въ своитѣ расови различия. Авантюристътъ германецъ, попадналъ съ една американска циркова артистка въ страната на Съветитѣ е единъ представител на упадѣния германски расизъмъ, Цирковата артистка отъ своята родна страна, страната на „свободата“, Америка е изгонена, защото имала дете отъ негъръ, Германецътъ използва нейнитѣ артистични способности, най-много знанието, че тя имате отъ черенъ и иска чрезъ нея да група капитали. Той поточно й напомня нейното „тъмно“ минало и тя е принудена да го следва, въпреки че не го обича и че обича другъ цирковъ артистъ, руснакъ, интересенъ и крайно драматиченъ края на филма. — Предъ страа да не бжде издадена, че тя има дете отъ негъръ, артисткаа се съгласява най-сетне да заминатъ въ странство. Но въ последния моментъ отказва, каото отива да играе една грандиозна роля въ постановката на руснака „Полетъ въ стратосферата“. Германецътъ, обезумялъ, явява съ негърчето въ цирка, тъкмо когато фееричното представление е въ своя разгаръ. Той издига високо негърчето и го вика:

— Азъ ще ви кажа нейния секретъ. — Тя има дете отъ негъръ. Тя е престъпница. Тя има мѣсто между цивилизованитѣ свѣтъ.

Публиката недоумява. Какво ска да каже той? „Престъпница, дете отъ негъръ“ — та какво въ това?

Но германецътъ крѣщи: — Ни правя вие не разбирате, че това е а расово престъпление — бѣла да има дете отъ негъръ!

Публиката сега прихва отъ нѣкъ. Нѣкой грабва отъ ръмъ, детъ на германеца малкото неаже жръче, прегръща го, дава го на завоя. Следния, съседния на другия „Котетъ. н. — отъ ржце на ржце. А изключително германецътъ между хората на друга страна, съ по-други общение, тѣвени закони осмѣнъ, освирепетъ и недоумяващъ.

Хората помежду си по нищо отъ се различаватъ. Може би еочанъ по това че едни, стремей-Редомъ се да държатъ човѣчеството малко въракъ и заблуждение създаене, съ тия страни, изкуственни зацапанъ негради между себе си и остатата. митѣ, наречени „нисши“, за а „Лу“ се види, че често тѣ сж явѣ поного по-нисши и стоящи на авота. и-долното стѣпало на човѣш-то развитие.

Наблюдателъ К.

Стопанската и общественна сила на паритѣ

Като стопански факторъ паритѣ играятъ твърде важна роля въ функционирането, развитието и организацията на днешното стопанство. Независимо отъ функциитѣ имъ като всеобщо платечно сръдство, всеобщо сръдство на размѣната и като посръдникъ въ оборота на капиталитѣ, тѣ играятъ твърде важна роля и като сръдство за изразъ оценкитѣ на стопанскитѣ блага въ времето и пространството.

Голѣма е ролята на паритѣ при днешното стопанство и особено при днешнитѣ форми на организац. производството, транспорта и размѣната. Благодарение на тѣхъ при съвременния стоп. строй сжществуватъ едно засилено раздѣление и специализиране на производствени сръдства и трудови сили. Благодарение на тѣхъ днесъ стопанското предприятие може да се нагажда и ориентира къмъ сръдата и условията въ които работи и се развива. Благодарение функцията на паритѣ да служатъ като сръдство за изразъ оценкитѣ на благата и чрезъ сжщата функция да се прави калкулация на продуктитѣ въ производствения процесъ (въ различнитѣ му етапи) при различни мѣста и времена се идва и до възможността на предприятието да опредѣля рентабилността си, стабилността си, ликвидитета си и възъ основа на всичко това предприятието може да маневрира въ една или друга производствена областъ и посока.

Въ областта на стопанскитѣ мѣроприятия, които държавата провежда, функциитѣ на паритѣ сжщо така проявяватъ своята сила и значение. Сръдствата на търговската политика (контингентитѣ, клирингитѣ, компенсациитѣ и протекционизма, автотаркията, дѣмпинга и пр.) сж напълно изградени и обосновани на скалата на различнитѣ функции и смѣтки за паритѣ. Че това е така можемъ да се убедимъ и отъ стопанското понятие пари, което въ съдържанието си дава твърде ярко обществения смисълъ и значение на сжщитѣ при съвременната общественоекономическа обстановка. Въ универсалната дефиниция на понятието за паритѣ се казва „Конкретенъ изразъ на абстрактна възможность да се снабди човѣкъ съ всѣко

ТУКЪ ЩЕ ВИ РАЗКАЖЕМЪ ЗА...

ХРАНАТА НА КИТАЙСКИЯ НАРОДЪ.
Общозвѣстно е, че обикновенната храна на китайския народъ е ориза. Но малцина знаятъ, че многомилионния китайски народъ гладува било за това, че природнитѣ стихии сж унищожили реколтата, било за това, че просто той нѣма достѣпъ и до ориза. Това хранително растение може да се каже е луксъ. Приказнитѣ, че ориза се яде съ клечки се отнасятъ не до широкитѣ народни маси, а само до известни сръди.

Главната храна на китайския народъ е месото. Но не онова месо, което се яде на западъ. Не месо отъ свини, говеда, птици...

Тамъ ядатъ месо отъ... кучета, котки, жаби, змии (които се смѣтатъ за луксъ), коне, мулета. Въ специални „народни“ касапници може да се види одрано куче, опашката оставена на върха съ косми, както у насъ оставятъ на агнетата. Плѣховетѣ се считатъ за особенъ деликатесъ, а жабитѣ и змийтѣ сж една отъ най-любимата храна. Европейецътъ би повърналъ отъ не само да яде, а да види тия лѣснати корими на миризливитѣ кучета и плѣхове. Обаче китайскиятъ народъ поддържа своето сжществуване съ това, води войни, бори се за интереситѣ на своето правителството и все пакъ, огромна частъ отъ народа е изложена на хронически гладъ и гладна смъртъ.

ЕДИНЪ АНЕКДОТЪ ЗА ДУЧЕ.

Мусолини често обичалъ да се преоблича и тайно да посещава публични мѣста, кина и театри. Еднажъ билъ на кино. Давали свѣтовенъ прегледъ. На екрана — Мусолини. Публиката, по заповѣдъ и традиция, въ такива случаи е длъжна да ржкоплѣска. А Дучето, понеже билъ самъ той, да ржкоплѣска на себе си му се сторило излишно. Съседътъ му, като видѣлъ, че седящиятъ до него не ржкоплѣска, рекълъ: — И вие не ржкоплѣскаете, като мене. То, вече на човѣка му омръзва. Дигни ржка, снѣми, дигни, снѣми... Та, дори и на кино.

Дучето, смутенъ до мозѣка на коститѣ си, измѣнкалъ:

— Ехъ, да, когато самъ Мусолини не си ржк—к—к...

благо всѣкога и всѣкъжде и да задоволи всѣка потрѣбность навсѣкъжде и винаги“ (Долински). Тази икономическа формулировка на стопанското явление пари ясно говори, че да имашъ пари значи да имашъ сигурната възможность да си купишъ всѣко благо, да неутрализирашъ всѣка нужда.

Съ ясно съзнание може да се каже, че паритѣ като изразъ на оценкитѣ на стопанскитѣ блага сж единъ социално-икономически критерий за количественото разпредѣление на стопанскитѣ блага и за нивото на задоволенитѣ и незадоволенитѣ потрѣбности изъ различнитѣ общественоекономически слоеве.

Панайотъ Труфевъ
с. Върдунъ

Шуменско Околийско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 1302

гр. Шуменъ 5 XI 1939 год.

Шуменското околийско управление обявява на заинтересуванитѣ, че търси да наеме, по доброволно спазаряване, помѣщение за II полицейски участъкъ въ П. Волова частъ на града, състоящо се отъ спални помѣщение, кждето да се събератъ 23 легла за стражата, една канцелария за старшитѣ стражари една за кабинетъ на началника на участика, трапезария, кухня, омивалня, стая за арестъ и отдѣлно помѣщение за оборъ за шесть коня на конната стража, за времето презъ 1940 календарна година.

Предложения се приематъ до 17 ч. на 8-ми день следъ публикуването на настоящето въ в. „Шуменска поща“.

Всички разноски по обявяването и др. сж за смѣтка на наемодателя.

Отъ Управлението.

Народно Читалище „В. ЛЕВСКИ“ с. КАЛИНО—ШУМЕНСКО

Обявление № 5

Народното читалище „В. Левски въ с. Калино Шуменско, обявява, че 15 дни следъ публикуване настоящето ше се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ чит. ниви 20 дек отъ 4 кжса въ мѣстността „Келешче бали“.

Залогъ 10%. Първоначалната оценка на декаръ 30 лева.

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Всички разноски сж за смѣтка на наемателя.

Отъ Настоятелството.

ТУРСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО — с. ВЪРБАКЪ ШУМЕНСКА ОКОЛИЯ.

О Б Я В А № 32

Обявява се на интересующитѣ се, че съгласно членъ 125 отъ закона за Б. О. П. на 11 (единадесетия) день отъ обявяване настоящето въ в-къ „Шуменска поща“ отъ 8-12 часа ще се **произведе за II-ри пътъ** публиченъ търгъ въ частното турско у-ще за отдаване подъ наемъ експлоатацията на 150 (сто и педесетъ) декара учил. нива находяща се въ землището на с. Върбакъ за срокъ отъ отдаването подъ наемъ до 31 августъ 1941 год.

Първоначална цена 80 лв. на декаръ.

Залогъ за правоучастие въ търга 10 на сто върху първоначалната цена.

Всички разноски сж за смѣтка на наемателитѣ.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Председателъ: М. Зиядиновъ
Секр. Счетоводителъ: Тод. Хр. Йордановъ

4 Библиотека „Шуменска поща“

—А тѣй, Григоре, хвани го за крака и той ще падне!

—Направи му спжнка!

—Навѣнъ бѣглеца!... Да изхвърлимъ бѣглѣца!...

Изведнажъ тежъкъ ударъ разтърси вратата. Задъ нея се чу шумъ отъ боричкане, сякашъ нѣкой гвава се удрѣше върху пода, после шумътъ затихна и само се чуваше хоръ отъ гласове: пискливи, провлечени, на прѣсекулки:

—Со—тиръ бо—тиръ бѣл—ха—та,

из—гу—би си а—ба—та.

Цѣлъ день тър—си а—ба—та—

счу—пи си пѣкъ кра—ка—та.

Други пѣкъ, току до вратата, се провикнаха високо:

—Бѣглецъ!... Бѣглецъ!...

Учителътъ Велиновъ веднага се досѣти. Той разбра кой е станалъ пакъ жертва на детската злоба и капризи и, като искаше да изненада въ това положение свойтѣ немирни ученици—веднага отвори. Следъ широко отворената врата полетѣха две здраво счепкани едно въ друго деца. Тѣ се блѣснаха въ краката му, той се олюля, изгуби равновѣсие. разпери ржце, за да се задържи за стената и въ въздуха се разхвърчаха, като бѣли ластовички листа разпилени отъ полетѣлия къмъ пода дневникъ.

КОНСТАНТИНЪ КОСТОВЪ

ПРЕЧУПЕНА ЦИГУЛКА

(ПОВЕСТЬ)

шуменска ПОЩА

Вестник за култура, стопанство и общественост

Заболъкарката

ДОСЯ ЯНАКИЕВА

СЕ ЗАВЪРНА И РАБОТИ РЕДОВНО

Купувамъ стари вълнени парцали

Купувамъ всѣкакви вѣхти жѣлеза, изоста-
вени мотори, като трактори, автомобили
и др. разни части отъ машини
негодни за работа.

съ почитъ: С. АРАБАДЖИЯНЪ

Телефонъ № 78, гр. Шуменъ, ул. „Ц. Йоана“ № 17

Мюсюлманска Въроизповѣдна Община

ГР. НОВИ ПАЗАРЪ

Обявление № 50

гр. Нови Пазаръ 4. XI. 1939 год.

На тридесетъ първия денъ отъ публикуване
настоящото въ вестникъ „Шуменска поща“ отъ 14
до 18 часа въ канцеларията на Мюсюлманската Въ-
роизповѣдна община ще се произведатъ търгове съ
явно наддаване за отдаване на наематели четири
вакѣфски дюкяни, градската баня и дъсчената ба-
рака до джамията за време отъ 1-и януарий 1930
год. до 31 декемврий 1942 год.

Първоначалната цена на всѣки дюкянъ по от-
дѣлно ще се опредѣли въ деня на търга.

Депозитъ за участие въ търга се иска по 500
лв. за всѣки дюкянъ който впоследствие се допълня
до 10 на сто върху получения наемъ за цѣлия пе-
риодъ.

Разноснитъ за публикация и обявяване търж-
нитъ книжа сж за смѣтка на наемателитъ.

Поемнитъ условия и тържнитъ книжа могатъ
да се явятъ всѣки денъ въ канцеларията.

Председателъ: Х. Ос. Исмаиловъ

Счетоводителъ: (не се чете)

КУЛТУРНИ НОВИНИ

ЕДИНЪ ПРОВИНЦ. КУЛТУРЕНЪ РАБОТ-КЪ

Нашиятъ добъръ сътрудникъ и приятелъ **Георги Константиновъ** (Гриша Бодринъ) участ-
никъ въ литературния сборникъ
„Сигнали“ е приготвилъ една
своя стихосбирка за печатъ:

Поемата „Пъсень за малкия
шоколадопродавачъ“ помѣстена
въ 6-тия брой на литературната
ни страница е отъ него.

ШЕКСПИРОВИЯТЪ ИДЕАЛЪ

Идеалътъ на Шекспиръ билъ
Юлий Цезаръ, което име, както
знаемъ, често се споменава съ
най-голъмо уважение въ драми-
тъ му. Шекспиръ е разполагалъ
съ 24,000 думи, докато Мил-
токъ е разполагалъ само съ
17,000. Въ библията намираме
само 7,000, у Хомира 9,000, а у
Данте 3,000 думи.

Шекспиръ е билъ богатъ съ
думи като никой авторъ до се-
га. Отъ неговитъ 24,000 думи,
5,000 сж споменати само вед-
нажъ. Въ самия Хамлетъ нами-
раме 426 думи, които не се
споменаватъ въ нито една дру-
га драма.

БАЙРОНЪ ИТАЛОФИЛЪ

Преди единъ вѣкъ английскиятъ
критикъ Бриджесъ изразилъ
съмнението си около това:

Би ли могълъ Байронъ да на-
пише едни отъ най-хубавитъ си
поеми, ако живѣеше въ Англия?

За да не е голословенъ, при-
вежда факта, че той е написалъ
„Чайлдъ Харолдъ“ въ Швейца-
рия. Отъ друга страна, всички
негови велики стихове сж напи-
сани въ Италия.

Тукъ не става въпросъ дали
Байронъ обича самитъ италиан-
ци, или нѣщо друго, но той е
обичалъ Италия!

ХРОНИКА

Съгласно окръжно

№ 12155 27. X. 1939 год. на М.
В. Р. Н. З., повиканитъ на 75
дневно обучение запасни неслу-
жили, които сж на частна рабо-
та при частни лица, (търговски
фирми, фабрики, земеделски сто-
панства, банки и пр.), както и
медицинскитъ и ветеринарни
лѣкари, се освобождаватъ отъ
временна трудова повинностъ за
1840 година, срещу удостовѣре-
ние издадено отъ съответната
войскава часть, управление или
учреждение.

Лицата на работа при частни
лица, запазватъ мѣстата си при
сжщитъ, като получаватъ за
презъ време на обучението по-
ловината отъ получаваната за-
плата или надница.

Редакцията въ желанието
си да подпомага надежднитъ да-
рования, които въ тия неспо-
койни и тежки за литературни
проявления времена могатъ да
останатъ ненасърдени и непод-
помогнати, отъ настоящия брой
пуска въ печатъ като **№ 1 на**
библиотека „Шум. Поща“
повестата „Пречупена цигул-
ка“ отъ младия талантливъ
авторъ **Конст. Костовъ**.

Следете редовно всѣка сж-
бота „Пречупена цигулка“
на страници.

Вестникъ на жената, брой
788, отъ тази седмица, е съ
една оригинална и много кра-
сива гарнитура за спалня, филе
или плетена; множество детски,
дамски и мжжки топли плетива
за зимата; новото въ модата на
палтата и роклитъ; гражданско-
то съзнание на българката;
статия отъ Д-ръ Вѣра Плочева;
за домашнитъ прислужнички;

стихове, разкази, театрални
музикаленъ и художественъ
прегледъ; женска и детска ги-
еиена; нови рецепти за здра-
вна просвѣта, въпроси и отго-
вори и пр. Отдѣленъ за 3 лева.
Годишенъ абонаментъ за 150
лева струва 150 лева, а при
нирането продължава.

Ново дарение на
„Червенъ Кръстъ“.

Шуменското Пивоварно
е подарило на Д-во „Чер-
венъ Кръстъ“ въ града ни 200
лв. за здраве.

По поводъ на това, Ма-
телинитъ съветъ на посѣ-
въ заседанието си на 20-и
е взло решение да се при-
Пивоварното Д-во за спо-
теленъ колективенъ членъ
му се изкаже публична
дарностъ.

Учителското

Шуменската девическа гимна-
зия изказва голѣма благода-
рностъ за дадени суми и въ
продукти за безплатна пи-
ническа трапезария при
гимназия на следнитъ дни:

1) Димитър Диковъ
Шуменъ—150 лв. за здраве.
2) Една учителка отъ
девическа гимназия 200
лв. за здраве.

3) Една учителка отъ
гимназия 200 лева —
панихида.

4) Ангелъ Клиевъ отъ
Шуменъ, 1 агне, 2 к. оризъ
и хлѣбъ—по случай годи-
смъртъта на сина му тр-
подпоручикъ Антонъ Анто-
Илиевъ.

5) Г-жа Сийка Хр. Ку-
ева отъ Шуменъ—едно
2 к. оризъ, 10 к. грозде,
хлѣбъ и жито—по случай
отъ смъртъта на сина
Христо Кулумджиевъ.

Съюза за Закрила на
въ България—Шуменска
изказва сърдечна благода-
рностъ на следнитъ лица, на-
дарения за сирацитъ отъ
стното сиропиталище:

1) Г-нъ Фелдманъ пре-
тель на близко-източната
канска фондация 12 кгр.

2) Сария Рашидова 2
грозде и 9 хлѣба—за

3) Александъръ Селевъ
живо—за здраве, 4) И-
ветеринаренъ лѣкаръ—
конфискувано мѣсо, 5) И-

Радусева 1 кошница
за здраве, 6) Стилияна
1 кошница грозде за

7) Свещеникъ Д. Попова
1 кошница грозде за

8) Христо Харалановъ
за здраве, 9) Петко
100 лв. по случай именъ

10) Тодорка Спирова 1
грозде и 5 кгр. гроздовъ

11) Мария Златкова
сладко отъ дюли за

12) Ема П. Происяновъ
кгр. маджунъ, 13) И-

Исмаиловъ 1 рогозка за

14) Недѣлчо Бошнаковъ
лв. вмѣсто корбанъ, 15) И-

Илиевъ отъ с. Престо-
менско 150 лева за

16) Х. 1 кошница
за здраве, 17) Х. 6 литра

сокъ за здраве, 18) Х. 1
грозде за здраве, 19) Х.

праскови за здраве,
Д-ръ А. Каранешева ед-
2 кгр. оризъ, 8 хлѣба

масло и 30 еклера за

21) Дайчо К. Дайчевъ
за здраве, 22) Градски
теринаренъ лѣкаръ—14
млѣко конфискувано.

Ремонтътъ на бивш-
фене „България“ и бивш-
гарски кредитъ се из-
успѣшно. Временно
помѣщава въ зданието
родната банка—II-я етажъ

ШУМЕНСКИ ГАРНИЗОНЪ

Обявление № 3164

10 неомврий 1939 год., гр. Шуменъ

Обявява се на интересующитъ, че на 15-тия денъ отъ
еднократното публикуване настоящето въ вестникъ „Шумен-
ска поща“, въ канцеларията на гарнизона ще се произведе
търгъ съ явна конкуренция за продажба на две бракувани
моторни коли „Бенцъ“ и „Фиятъ“, на приблизителна стойностъ
13.200 лв. Търгътъ ще трае отъ 9 до 10 часа. Залогъ се иска
10%. Всички разноси за гербъ, данъци и публикация сж за
смѣтка на купувача. Закона за б. о. и предприятията и Пра-
вилника за прилагането му сж задължителни.

ОТЪ ГАРНИЗОНА.

Училищниятъ звѣнецъ удари въ знакъ на за-
почване учебнитъ заннмания. Младиятъ учител Ве-
линовъ и учителката—г-ца Данева, прекратиха увле-
кателния си разговоръ. Тѣ взеха своитъ дневници и
се опжтиха за ония класове, въ които имаха сега
часове. Въ салона, преди да се раздѣлятъ, госпожи-
ца Данева се обърна къмъ г-нъ Велиновъ, продъл-
жавайки прекжснатия разговоръ:

—И така... и моята съкровенна мечта—да
стана художничка, по причина на условията, съ на-
чало на тая кариера се опропасти.

—Върѣки, че внушавахъ голѣми надежди въ
областъта на музиката и вече бѣхъ много напред-
налъ съ моята цигулка—ето!... като показваше вра-
тата на стаята, къмъ която се бѣше запжтилъ, от-
говори усмихвайки се горчиво учителътъ Велиновъ

Когато ржката му се допрѣ на бронзовата
дръжка, той извика следъ Данева:

—Така погиватъ талантитъ!

Велиновъ натисна бравата и вече щѣше да от-
варя, когато чакъ сега унесенъ още въ споменитъ
на тѣхния разговоръ, той забѣляза, че въ стаята
кипи ужасенъ шумъ. Чуваха се викове: